

MILIČU MARTINOVIČU - MIČU V SLOVO

*3.8.1933 - +15.12.2014

V ponedeljek, dne 15.12.2014 nas je pretresla novica, da je po dolgi in hudi bolezni umrl Milič Martinovič – Mičo, nekdanji sodelavec in veteran osamosvojitvene vojne za Slovenijo ter dolgoletni član Kluba upokojenih delavcev Ministrstva za notranje zadeve - »Maksa Perca« Jesenice, član IPA Sekcije Slovenija - RK Gorenjska in član PVD Sever Gorenjska.

Večina je Miliča-Miča poznala kot poklicnega kolega, ki je v svojem aktivnem delovnem obdobju v letih 1953-1984 prehodil plodno in bogato profesionalno pot miličnika na nekdanjih Postajah mejne milice Jezersko, Ljubelj, Rateče in nazadnje na Korenskem sedlu, kjer se je tudi upokojil kot vodja izmene. V osamosvojitvenem letu 1991 se je Mičo, kot rezervni miličnik brezkompromisno odzval klicu domovine ter sodeloval v osamosvojitveni vojni. Za posebne dosežke v aktivni delovni karieri ter kasneje v tretjem življenjskem obdobju je prejel številna priznanja, med katerimi izstopajo predvsem »Medalja dela« (podelil maršal Tito), »Bronasti znak« zasluge za varnost (republiški sekretar Tomaž Ertl) in bronasti spominski znak osamosvojitve (Združenje SEVER).

Tretje življenjsko obdobje je preživel predvsem kot dober in skrben oče, ded in tudi že praded. V smučarski šoli ASK Kranjska gora je opravljal delo gospodarja, postal je tudi navdušen golfist ter ohranjal pristne stike s prijatelji in bivšimi sodelavci. V krogu bivših poklicnih kolegov, prijateljev in znancev je veljal za poštenega, dobrega in iskrenega sogovornika ter zelo nepopustljiv do krivic in nepoštenosti.

Žal je izgubil svojo zadnjo bitko s kruto boleznijo, ki je bila močnejša od njegove jeklene volje, ki jo je vsakodnevno izkazoval tako v krogu svojih dragih kot tudi drugih področjih tretjega življenjskega obdobja. Še enkrat Mičo, hvala ti za vse, za vedno boš ostal v naših spominih.

Vsem njegovim domačim in sorodnikom ter vsem, ki ste spoštovali njegovo požrtvovalnost, delavnost in domoljubje, cenili njegovo znanje, strokovnost in izkušnje, se veselili srečanja z njim in so vas bogatile njegove preproste misli, iskreno in najgloblje sožalje.

Vir/avtor: Damjan Renko